3) Vai Eiropas Savienības Tiesas spriedums, ņemot vērā procentus un citas izmaksas atšķirībā no pamatsummas, ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir sniegta atbilde arī uz jautājumu, vai dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteiktas patērētāju tiesības uz to, lai patēriņa kredītlīgumā būtu norādīts procentu un citu izmaksu atmaksas apmērs, skaits un termiņi, pārsniedz direktīvas prasības? Ja spriedums attiecas arī uz procentiem un citām izmaksām, vai Direktīvas 2008/48/EK, it īpaši 10. panta 2. punkta j) apakšpunkta prasības pārsniedz tiesību normas, kuras attiecas uz procentu un citu izmaksu atmaksas kārtību, kas nav paredzēta amortizācijas tabulas formā?

(1) Spriedums, 2016. gada 9. novembris, *Home Credit Slovakia* (EU:C:2016:842).
(2) OV 2008, L 133, 66. lpp.
(3) Padomes Direktīva 87/102/EEK (1986. gada 22. decembris) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu (OV 1987, L 42, 48. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. maijā iesniedza *Raad van State* (Nīderlande) – *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*/*J.* u.c.

(Lieta C-341/18)

(2018/C 294/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Atbildētāji: J. u.c.

Citi lietas dalībnieki: C. un *H.* u.c.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/399 (1) (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais, kurš iepriekš ir ieceļojis Šengenas zonā, piemēram, izmantojot starptautisku lidostu, izceļo Šengenas Robežu kodeksa izpratnē, tiklīdz viņš kā jūrnieks uzkāpj uz jūras kuģa, kas jau ir piestājis jūras ostā kā uz ārējās robežas, neatkarīgi no tā, vai, un, ja jā, tad, kad viņš ar šo kuģi atstās šo jūras ostu? Vai arī, lai notiktu izceļošana, vispirms ir jākonstatē, ka jūrnieks atstās jūras ostu ar attiecīgo jūras kuģi, un, ja jā, vai pastāv maksimālais termiņš, kurā kuģim ir jāiziet no ostas, un kad šajā gadījumā ir jāiespiež izceļošanas spiedogs? Vai arī par "izceļošanu" ir uzskatāms cits brīdis, attiecīgā gadījumā, ar citiem vai bez nosacījumiem?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV 2016, L 77, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. maijā iesniedza *Arbeidshof te Gent* (Beļģija) – *ISS Facility Services NV*/*Sonia Govaerts, Euroclean NV*

(Lieta C-344/18)

(2018/C 294/22)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Gent

Pamatlietas puses

Prasītāja: ISS Facility Services NV

Atbildētājas: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2001/23/EK ([1]) (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vairāku uzņēmuma daļu īpašumtiesību vienlaicīgas pārejas gadījumā direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē vairākiem īpašumtiesību saņēmējiem tiesības un pienākumi, kas izriet no darbinieka, kas tika nodarbināts katrā nodotajā uzņēmuma daļā, īpašnieka maiņas brīdī spēkā esoša darba līguma, pāriet uz katru īpašumtiesību saņēmēju, taču samērīgi ar minētā darba ņēmēja nodarbinātības apjomu uzņēmuma daļā, kura īpašumtiesības ir pārgājušas uz attiecīgo saņēmēju;

vai arī tādējādi, ka minētās tiesības un pienākumi kopumā pāriet uz tās uzņēmuma daļas īpašumtiesību saņēmēju, kurā minētais darba ņēmējs tika nodarbināts galvenokārt;

vai arī tādējādi, ka, ja direktīvas tiesību normas nevar tikt interpretētas vienā no iepriekš izklāstītajiem veidiem, tiesības un pienākumi no minētā darba ņēmēja darba līguma nepāriet ne uz vienu no īpašumtiesību saņēmējiem, un turklāt minētais attiecas arī uz gadījumu, kad nav iespējams noteikt darbinieka nodarbinātības apjomu atsevišķi katrā no uzņēmuma daļām, kuru īpašumtiesības nodod?

([1]) OV 2001, L 82, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. maijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)*

(Lieta C-348/18)

(2018/C 294/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Atbildētāja: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienu Regulas Nr. 3950/92 ([1]) 2. panta 1. punkts – arī ņemot vērā to, ko Eiropas Kopienu Tiesa jau pamatojusi 2011. gada 5. maija spriedumā apvienotajās lietās C-230/09 un C-231/09 attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1798[1788]/2003 ([2]) 10. panta 3. punktu, – ir jāinterpretē tādējādi, ka piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdale var tikt veikta saskaņā ar objektīviem dalībvalstu noteiktiem prioritārajiem kritērijiem, vai tas tomēr ir jāinterpretē tādējādi, ka šādu izlīdzināšanas stadiju var reglamentēt vienīgi samērīguma kritērijs?

([1]) Padomes Regula (EEK) Nr. 3950/92 (1992. gada 28. decembris), ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē (OV L 405, 1. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1788/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 270, 123. lpp.).